

Sygn. akt I C 340/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Piszczu

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko Towarzystwu (...) S. A. w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S. A. w W. na rzecz powoda S. P. kwotę 15 548,65 zł (piętnaście tysięcy pięćset czterdzieści osiem złotych 65/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.08.2014r. do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie co do kwoty 2 005,35 zł.

III. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S. A. w W. na rzecz powoda S. P. kwotę 2 477,32 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S. A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszczu kwotę 773 zł tytułem opłaty od pozwu w zakresie przegranego powództwa oraz kwotę 746,93 zł tytułem części wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Piszczu.

Sygn. akt I C 340/15

UZASADNIENIE

Powód S. P. wystąpił przeciwko pozwanemu Towarzystwu (...) S.A. o zapłatę kwoty 17 554 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu z odsetkami od chwili zgłoszenia szkody do dnia zapłaty. Powód wskazał, że pozwany rozpoczął likwidację szkody w jego pojeździe i wypłacił odszkodowanie w kwocie 2 006, 22 zł. W ocenie powoda wypłacone odszkodowanie jest zbyt niskie. Nadto powód wniósł o pokrycie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego . Powód wniósł o obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Pozwany Towarzystwu (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępcstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował wysokość szkody. Wskazał , że żądanie zasądzenia kwoty 17 554 zł nie zostało przez powoda poparte żadnymi dokumentami. Nadto zakwestionował rozliczenie szkody przy zastosowaniu najdroższych części zamiennych oraz najwyższych stawek roboczogodzin. Odnosząc się do żądania zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego,

pozwany wskazał, że z informacji uzyskanych z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wynika, że powód dysponował w tym czasie innym pojazdem.

W piśmie procesowym z dnia 27 maja 2015r. (k. 114) reprezentujący powoda pełnomocnik sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 15 548,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty tytułem likwidacji szkody w pojeździe B. (...) nr rej. (...) z dnia 20 grudnia 2013r. oraz pokrycia kosztów użycia pojazdu zastępczego. Pełnomocnik powoda wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu likwidacji szkód majątkowych, na okoliczność ustalenia zakresu szkody, sposobu jej naprawy oraz wysokości nakładów potrzebnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Pełnomocnik powoda wskazał, że po dokonaniu oględzin pojazdu pozwany dokonał ustalenia wartości szkody i przyznał odszkodowanie w wysokości 2 006,22 zł. Powód wykonał dodatkowe oględziny pojazdu na stacji obsługi pojazdów M. Z. w S., które ujawniły niesprawności systemów elektronicznych oraz dodatkowych urządzeń w pojeździe powoda. Powód zlecił wykonanie dodatkowej opinii rzeczoznawcy mgr P. M.. Pomimo ustalenia przez powoda wysokości szkody w pojeździe na kwotę 16 084,87 zł oraz poniesienia kosztów pojazdu zastępczego wykorzystywanego do dojazdów do pracy i szkoły, jak również pomimo przekazania pozwanemu całej dokumentacji do sprawy pozwany odmówił świadczenia ponad wypłaconą uprzednio kwotę. Kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy przyjętą przez powoda kwotą należną do likwidacji szkody, a wypłaconą kwotą. Na powyższe składają się: koszt naprawy z opinii rzeczoznawcy 16 084,87 zł plus koszt pojazdu zastępczego 1 470 zł minus wypłacone odszkodowanie 2 006,22 zł, co równa się kwocie 15 548,65 zł.

Na rozprawie w dniu 3 września 2015r. pełnomocnik powoda wskazał, że pojazd nie został naprawiony w taki sposób, aby nakłady na jego rzecz można było udokumentować fakturami, ani innymi dokumentami. Samochód nie został przywrócony do stanu poprzedniego. Zostały wyłącznie poczynione takie naprawy, aby mógł przejść przegląd techniczny, natomiast pojazd w żaden sposób nie odzyskał w pełni swojej sprawności funkcjonalnej. Otrzymana kwota nie wystarczyła na naprawę samochodu choćby w części. Pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie zasądzenia kwoty 15 548,65 zł. Wskazał, iż cofa pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 2 005,35 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W dniu 20 grudnia 2013r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd S. P. B. (...) o nr rej. (...). Kierujący pojazdem O. (...) wyjeżdżając na wstecznym biegu ze swojej posesji uderzył tyłem swojego pojazdu w przód pojazdu powoda, który był zaparkowany równolegle do posesji. W wyniku zdarzenia w pojeździe B. uszkodzony został przedni zderzak (porysowany i połamany), prawe światło przeciwmgłowe w zderzaku, popękane oba klosze lamp przednich (wyszczerbione i nieszczelne), ułamane zaczepy tych lamp, odprysk lakieru na błotniku w wyniku przesunięcia lampy mijania.

(dowody: opinia biegłego z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych, techniki samochodowej, wyceny wartości i kosztorysowania napraw samochodów, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych k. 263-278, informacja o zdarzeniu drogowym k. 175, potwierdzenie okoliczności przez uczestnika zdarzenia k. 176)

Pojazd sprawy zdarzenia posiada ubezpieczenie OC w Towarzystwie (...) S.A.

(bezsporne)

W dniu 22 grudnia 2013r. powód dokonał internetowego zgłoszenia szkody. W związku ze zgłoszeniem szkody w dniu 13 stycznia 2014r. rzeczoznawca pozwanego towarzystwa ubezpieczeń ustalił wartość naprawy pojazdu powoda na kwotę 2 006,22 zł.

Pismem z dnia 15 stycznia 2014r. towarzystwo ubezpieczeń poinformowało S. P. o przyznaniu odszkodowania w kwocie 2 006,22 zł.

Pismem z dnia 18 lutego 2014r. S. P. wniósł o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 14 dni w kwocie 1 470 zł.

Pismem z dnia 17 marca 2014r. towarzystwo ubezpieczeń poinformowało S. P., że odmawia wypłaty odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Pismem z dnia 6 października 2014r. towarzystwo ubezpieczeń ponownie poinformowało S. P. , iż nie znajduje podstaw do zmiany decyzji 17 marca 2014r. w kwestii wynajmu pojazdu zastępczego.

(dowód: zawiadomienie internetowe k. 171, wycena szkody z dnia 13.01.2014r. k. 216-219, pismo z dnia 15.01.2014r. k. 208, pismo z dnia 18.02.2014r. k. 212, umowa najmu pojazdu k. 209, protokół zdawczo – odbiorczy k. 210, rozpisanie dni najmu pojazdu k. 211, rachunek za najem pojazdu k. 129, pismo z dnia 06.10.2014r. k. 213).

Wartość rynkowa brutto pojazdu S. P. marki B. model 530 Diesel na dzień 15 grudnia 2013r. wynosiła 40 400 zł .

(dowód: wycena towarzystwa ubezpieczeń z dnia 13.01.2014r. k. 163-164)

Koszt naprawy pojazdu wynosi w warsztacie niezależnym 16 355,56 zł brutto, w autoryzowanej stacji obsługi B. w O. 16 539,66 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych , techniki samochodowej, wyceny wartości i kosztorysowania napraw samochodów, rekonstrukcji kolizji , wypadków i zdarzeń drogowych k. 263-278)

W dniu 10 lipca 2016r. powód sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym bez elementów karoseryjnych czołowych , lamp i zderzaka za kwotę 20 000 zł .

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 10.07.2016r. k. 306)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował swej odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną powodowi na skutek zdarzenia z dnia 20 grudnia 2013 roku.

Spór koncentrował się na ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania związanego z koniecznością naprawy uszkodzonego pojazdu oraz czy powodowi przysługuje roszczenie o zwrot, poniesionych w toku postępowania likwidacyjnego szkody, kosztów najmu samochodu zastępczego.

Odnosząc się do kwestii należnego powodowi odszkodowania tytułem likwidacji szkody w pojeździe na gruncie niniejszej sprawy należy przyjąć, iż winno ono stanowić różnicę pomiędzy wartością pojazdu w chwili zdarzenia a kwotą uzyskaną za jego sprzedaż i odszkodowaniem wypłaconym dotychczas przez ubezpieczyciela w trakcie postępowania likwidacji s.. (patrz - wyrok z uzasadnieniem Sąd Okręgowy w Olsztynie z 2013-11-15 sygn. IX Ca 569/13 źródło portal orzeczeń)

Powołany w niniejszym postępowaniu biegły ustalił koszt naprawy pojazdu w dobrze wyposażonym niezależnym warsztacie na kwotę 16 355,56 zł brutto.

Strona pozwana zakwestionowała opinię biegłego zakresu wyceny wartości i kosztorysowania napraw samochodów wnosząc zarzuty do opinii. Z uwagi na nie uiszczenie zaliczki na poczet dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłego, wniosek pozwanego o sporządzenie przez biegłego opinii uzupełniającej został przez Sąd oddalony. J. w piśmie procesowym z dnia 16 listopada 2016r. (k. 346) pełnomocnik pozwanego wskazał, iż nie jest możliwym przyznanie odszkodowania według wyliczenia kosztów niezbędnych do naprawy uszkodzonego pojazdu, skoro możliwość taka wobec jego sprzedaży nie istnieje. Pozwany podniósł, iż jedyną możliwością jest pomniejszenie wartości pojazdu przed szkodą o kwotę otrzymaną z jego sprzedaży, w żadnym natomiast przypadku, kwota wypłacona tytułem odszkodowania nie może przewyższać rzeczywiście poniesionej szkody. W związku z tym, iż powód sprzedał pojazd, w ocenie strony pozwanej, powód winien wykazać jakie koszty poniósł na naprawę pojazdu, który następnie sprzedał. Bądź by wykazał jaka nastąpiła strata w cenie rynkowej pojazdu przed szkodą, a po szkodzie.

Jak wskazano powyżej, w ocenie Sądu w przedmiotowym stanie faktycznym należy przyjąć, iż gdyby nie doszło do zdarzenia z dnia 20 grudnia 2013r. powód byłby właścicielem pojazdu o wartości 40 400 zł brutto co wynika z kosztorysu likwidacji szkody sporządzonego na potrzeby prowadzonego przez pozwanego postępowania likwidacji szkody. Natomiast w wyniku przedmiotowego zdarzenia majątek powoda stanowi tylko cena uzyskana ze sprzedaży uszkodzonego pojazdu, tj. 20 000 zł i dotychczas otrzymane odszkodowanie w kwocie 2 006,22 zł.

Powód ostatecznie domagał się zasądzenia tytułem likwidacji szkody w pojeździe kwoty 14 078,65 zł. Mają na uwadze, iż Sąd jest związany żądaniem pozwu, nie mógł wyrokować ponad żądanie zgłoszone w pozwie i zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania za uszkodzenia pojazdu kwotę 14 078,65 zł.

Odnosząc się do żądania zasądzenia zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego żądanie to także zostało przez Sąd uwzględnione.

Zdaniem strony pozwanej wydatek w postaci najmu pojazdu zastępczego nie był celowym i ekonomicznie uzasadnionym elementem obejmującym proces likwidacji szkody. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku, sygn. akt III CZP 5/11, stwierdził, że w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia pojazdu mechanicznego, prawo do zwrotu kosztów poniesionych na wynajem samochodu zastępczego z ubezpieczenia OC sprawcy wypadku przysługuje również osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, o ile wydatki te były celowe i ekonomicznie uzasadnione, to jest pozwalały na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw zdarzenia szkodzącego, niedających się wyeliminować w inny sposób (Lex nr 1011468).

Sąd Najwyższy, w cytowanej wyżej uchwale, podkreślił, że odpowiedzialność ubezpieczyciela nie jest uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Wskazał, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być zastąpione wykorzystaniem środków komunikacji publicznej, albowiem są to odmienne sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać. Zwrot poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego nie przysługuje jedynie wówczas, gdy pokrzywdzony nie używał swojego samochodu bądź używał go sporadycznie albo dysponuje innym samochodem nadającym się do wykorzystania.

Powód w dacie przedmiotowego wypadku do dnia 2 stycznia 2014r. , to jest w okresie w którym korzystał z pojazdu wynajętego nie dysponował innym pojazdem możliwym do wykorzystania w okresie zimowym. Wprawdzie powód był w tym okresie posiadaczem motoru , to jednak nie można uznać tego rodzaju pojazdu za odpowiedni i możliwy do poruszania się w warunkach zimowych.

W ocenie Sądu konieczność posłużenia się przez powoda samochodem zastępczym pozostawała w normalnym związku przyczynowym ze szkodą. Poniesione na ten cel wydatki są następstwem zdarzenia z dnia 20 grudnia 2013 roku, bez którego by nie powstały i prowadzą do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty.

Powód przedłożył umowę najmu pojazdu zastępczego oraz rachunek na kwotę 1 470 zł i rozpisany grafik korzystania z wynajętego pojazdu na dojazd do pracy , szkoły oraz dojazdu prywatne. Poniesione przez powoda koszty najmu samochodu zastępczego wchodzi w zakres szkody i pozwany ubezpieczyciel, w ramach likwidacji szkody, jest zobowiązany do sfinansowania ich w pełnym zakresie.

Reasumując, Sąd uznał żądanie powoda za zasadne i na podstawie powołanych na wstępie rozważań przepisów zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. na rzecz powoda S. P. kwotę 15 548,65 zł.

Od zasądzonej kwoty Sąd, w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 póź. 1152 z późn. zm.), zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu to jest od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty, albowiem - w związku ze zgłoszeniem szkody w dniu 22 grudnia 2013r. - 30-dniowy termin na wypłatę odszkodowania upłynął już w dniu 21 stycznia 2014r.

Z uwagi na cofnięcie przez powoda pozwu co do kwoty 2 005,23 zł postępowanie w tym zakresie zostało umorzone.

Powód wygrał sprawę w 88 procentach, a pozwany w 12 procentach. Mając na uwadze wynik postępowania, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 477,32 zł co stanowi 88 % z kwoty 2 815,25 zł oraz kwotę 350,36 zł z tytułu nadpłaconej przez powoda zaliczki. Na skutek oczywistej omyłki rachunkowej Sąd wskazanej kwoty nie skompensował o koszty procesu należne pozwanemu, który wygrał proces w 12 %, stąd należne pozwanemu koszty procesu wynoszą 12 % z kwoty 2 815,25 zł, co wynosi kwotę 290 zł. Mając na uwadze wskazaną omyłkę, na podstawie art. 100 kpc koszty należne powodowi winny wynieść kwotę 2 187,32 zł.

Na podstawie art. 113 ust. Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S. A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 773 zł tytułem opłaty od pozwu w zakresie przegranego powództwa oraz kwotę 746,93 zł tytułem części wynagrodzenia biegłego pokrytego tymczasowo ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Pieszku.